

thi jeg tror, at de Herrer opnaa lige det modsatte Resultat af det, de tilsigtede med deres Fejde i saa Henseende.

I øvrigt er det ganske ejendommeligt at se, at medens man her inde — og det skulle vi alle være — er Forkæmper for den almindelige Valgret, saa, saa snart den almindelige Valgret tager sig den Frihed at sætte Folk af vor Partifarve ind, synes man slet ikke om den almindelige Valgret, saa har man ret ringeagtende Betegnelser overfor den, saaledes som det ogsaa var Tilfældet i Formiddags. Det maa de Herrer ogsaa indrømme, at vi sidde alle sammen med lige Ret, vi sidde alle som Repræsentanter for den almindelige Valgret, og De bør derfor ogsaa respektere os som saadanne og lade Vælgernes og Repræsentanterne selv afgøre, hvad der er dem imellem.

Der blev forleden Dag af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) fremsat nogle Udtalelser om, at man fra radikal Side overalt under Valgkampagnen havde hørt fremsat som den Neutralitetspligt, der paahviler os som neutral Stat, at vi ikke havde andet at gøre end blot at forsvare os mod de uforsætlige Krænkelser. Jeg vil gerne understrege, at det er ganske rigtigt, saaledes er Forholdet. Jeg havde den Ære at have som Modkandidat en Mand, der sikkert spiller en fremtrædende, ja, maaske meget fremtrædende, Rolle indenfor det radikale Parti og sikkert er en af Partiets Penneførere i Pressen, og han hævdede stadig og med megen Styrke, at der naturligvis ikke var Tale om andet end at hævde vor Neutralitet overfor uforsætlige Krænkelser. Jeg vil gerne understrege det, fordi det, som det ærede Medlem fra Esbjerg fremhævede, staar i ikke ringe Strid med den Opfattelse, som nu er gjort gældende af det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch).

Jeg skal i øvrigt ikke følge det Eksempel, som er givet med Hensyn til en storpolitisk Debat. Jeg mener, som jeg allerede har udtalt, at de foreliggende Sager paakræve vor Interesse, og at det er om dem, vi skulle koncentrere vort Arbejde.

Vi have, som ærede Medlemmer have set, fremsat en hel Række Ændringsforslag. Der er under den hidtil foregaaede Behandling ikke fra nogen Side gjort nogen som helst saglig Indvending imod vore Forslag. Der er nok fra enkelte Sider, for øvrigt mest fra de forsvarsvenlige Grupper Side, gjort nogle Indvendinger, men disse have alle haft en finansiell Baggrund.

Man har haft Ængstelse for, at man gennem disse Ændringsforslag skulde komme saa højt op med Udgifterne, at det derfor skulde være umuligt at gennemføre dem. Men der er dernæst fra forskellige Sider udtalt Sympati for disse Ændringsforslag, og der er sikkert adskillige af dem, som for øvrigt ere forbundne med meget ringe Udgifter, der ogsaa vilde kunne paaregne Stemmer fra mange Sider hernede i dette Ting. Men da der ikke har foreligget saglige Indvendinger imod disse Ændringsforslag, føler jeg mig heller ikke foranlediget til at komme nærmere ind paa dem og har jo heller ikke noget Tilsvaret til give. Jeg vil derfor meddele, at vi agte at tage de af os til Lovforslaget om Hærens Ordning stillede Ændringsforslag tilbage. Jeg skal om disse Ændringsforslag under Nr. 120 a. og b. udtale, at det er et Forslag, som vi tage tilbage, fordi vi ønske, at vi skulde kunne vinde saa megen Tilslutning, at det blev muligt navnlig at gennemføre dette Forslag, som tager Sigte paa, at den Besætning, som skal anvendes under urolige Forhold paa Landbefæstningen, ogsaa skal indkaldes dertil og uddannes derude, at den med andre Ord skal danne en Vagtstyrke derude paa samme Maade, som det med Rette kræves, at der til enhver Tid skal være Besætning paa Sø- og Kystbefæstningen.

Det andet Ændringsforslag under samme Nummer gaar ud paa, at den Bestemmelse, som den ærede Forsvarsminister under Nr. 118 stiller Forslag om, gaaende ud paa, at den ene selvstændige Artilleriafdeling først skal oprettes samtidig med, at den eventuelle Desarmering finder Sted — skulde udgaa. Jeg har tidligere udtalt, hvorfor vi have dette Ønske, men vi have ment det rigtigt paa dette Tidspunkt at tage Ændringsforslaget tilbage. Naar vi altsaa under Afstemningen stemme for det under Nr. 118 af den højt ærede Forsvarsminister stillede Ændringsforslag, saa ligger der ikke i nogen Maade deri, at vi have opgivet Ønsket om en Bestemmelse om, at der skal være Besætning paa Landbefæstningen til Stadighed, og at Uddannelsen skal foregaa derude, og at den nævnte Artilleriafdeling skal oprettes samtidig med, at de øvrige Foranstaltninger, som Loven paabyder, træde i Kraft. Det har jeg gerne villet sige om dette særlige Punkt. Men for øvrigt gælder det naturligvis om alle vore Ændringsforslag, at vi ønske, de skulde være Genstand for Behandling under Sagens videre Gång, og at de saa vidt muligt ville finde